

«ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ» ПАМ'ЯТКА ДАВНЬОРУСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

27 жовтня відзначається день пам'яті преподобного Нестора Літописця.

Точні роки його життя невідомі, дослідники тільки умовно встановили їх як 1056–1114. Нестору Літописцю, безумовно, належать два твори давньоруської писемності: «Читання про житіє і загибель Бориса і Гліба» та «Житіє преподобного Феодосія Печерського». Перу Нестора Літописця приписують також «Повість временних літ», хоча ця традиція досить пізня, і не прослідковується раніше XVI ст.

З 1997 року в день пам'яті Нестора Літописця відзначається День української писемності та мови.

«ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ» ПАМ'ЯТКА ДАВНЬОРУСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

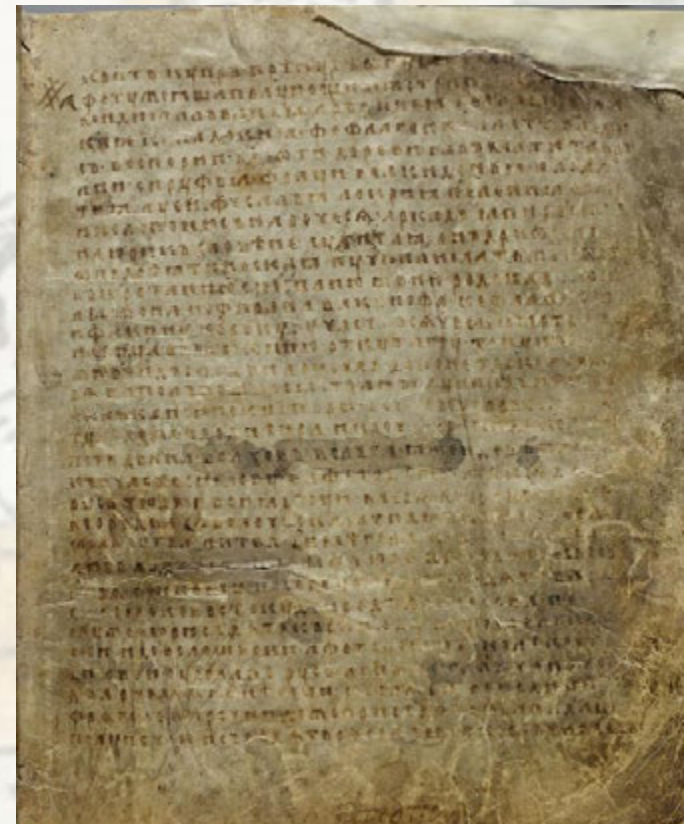
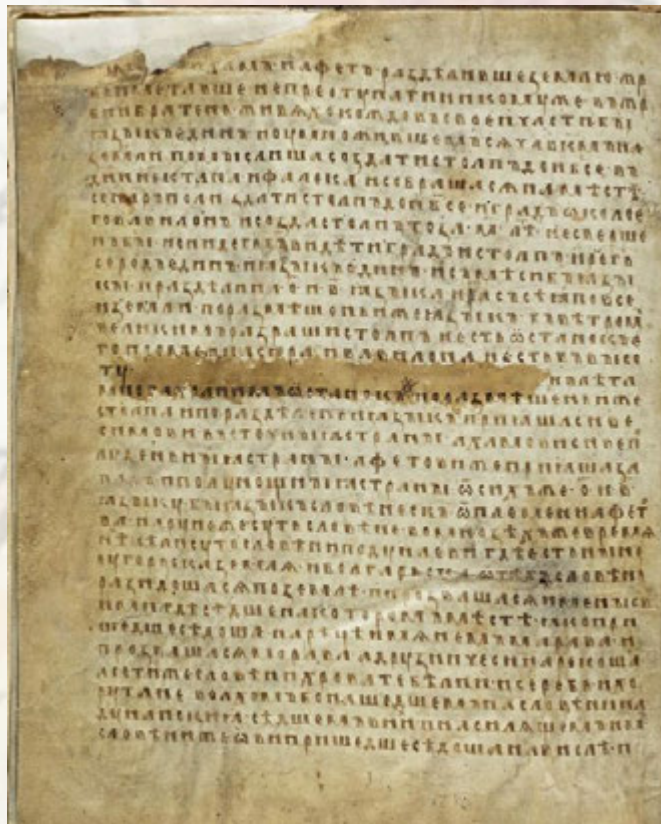
«Повість временних літ», також її називають «Повістю минулих літ», «Першолітописом», «Несторовим літописом» тощо, – це лише умовний текст, з якого починається більшість давньоруських літописів. Події в ньому розгортаються з часів Адама і доводяться до початку XII ст.

«Повість временних літ» дійшла до нас в численних літописних зводах, найвідомішими з яких є «Іпатіївський літопис», «Лаврентіївський літопис», «Радзивіллівський літопис», «Хлебніковський список» та ін.

«ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ» ПАМ'ЯТКА ДАВНЬОРУСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

«Лаврентіївський літопис» датується 1377 роком. Свою назву цей твір отримав на честь монаха Нижньгородського Вознесенського монастиря Лаврентія, який є його автором. Літопис починається з «Повісті временних літ» і розповідь доводиться до 1305 року.

«ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ» ПАМ'ЯТКА ДАВНЬОРУСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

Дикія. в долготу и широту. и до мнѣ рѣна. како жере фиѡ въ стои ка до жено до полу днѣа. и сурниа. и мидна. и ѡфратъ рѣку. и в ланомъ. кордума. а сурниа. а лесой тамна. аравна старѣнша. ѡлумансѣ. и нди. аравна сн лнага. кулли. и солгнни. фи мнискна в са. Х амови жема полуде на га а с т ѣ. ѡ гупѣ ѣ ѡ фиѡ пѣга прилежаши га къ индомъ. друга га жо ѡ фиѡ пѣга. и нем женс ходитъ рѣ

и в сѣлѣхъ мнѣ добродѣтѣхъ мнѣ на пѣхъ нѣ. ѡ нем же ѡуісранна много постона. Уто лѣто ѡумре

Саме в «Іпатіївському літописі» вперше трапляється назва «Україна». Міститься вона в літописній статті під 1187 роком.

«Іпатіївський літопис» датується початком XV ст. Звід починається з «Повісті временних літ», яка продовжується «Київським літописом» та «Галицько-Волинським літописом». Літописна розповідь доводиться до кінця XIII ст. Названий на честь Іпатіївського монастиря в Костромі, де був виявлений.

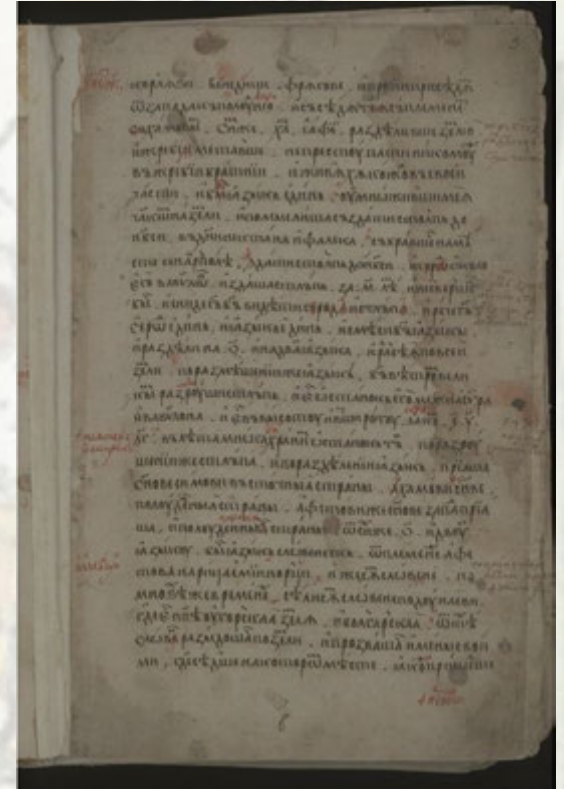
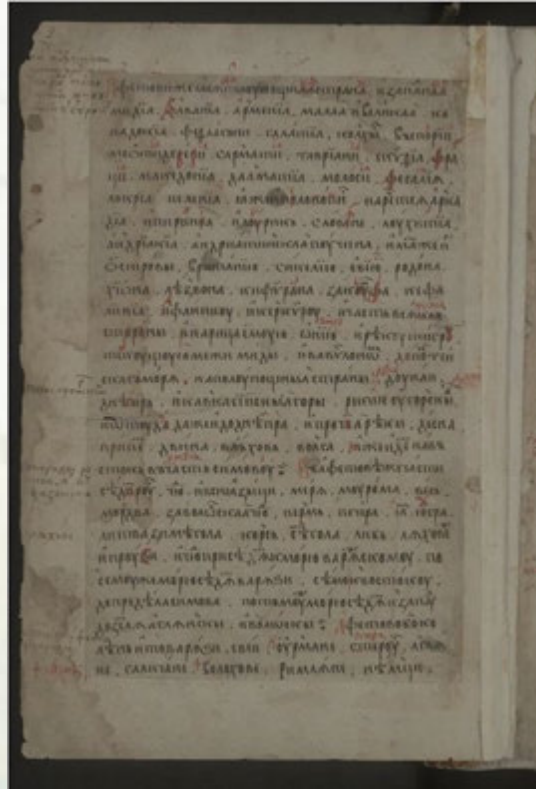
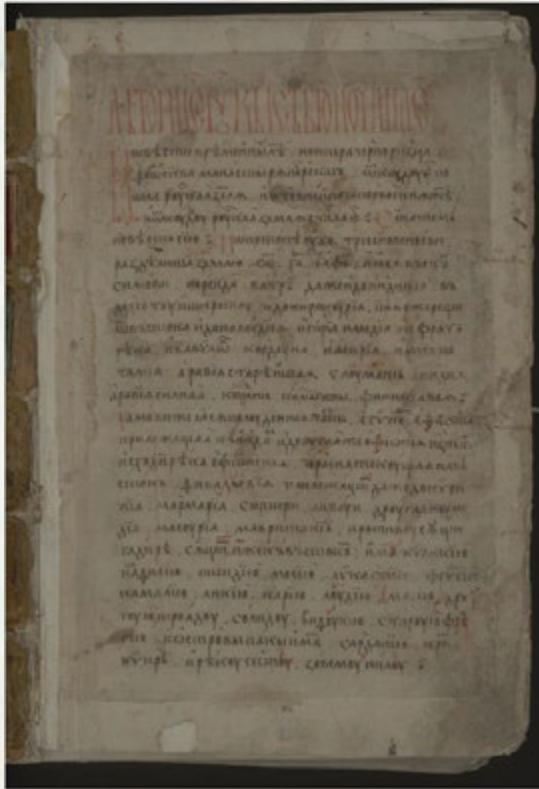
«ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ» ПАМ'ЯТКА ДАВНЬОРУСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

«Радзивілівський літопис» – літописний список кінця XV ст. Окрім «Повісті временних літ», містить літописні статті до 1206 року. У літописі розміщено понад 600 мініатюр, які зображують історичні події та побутові сцени, описані в ньому. Свою назву список отримав завдяки тому, що у XVII ст. належав польсько-литовським магнатам Радзивіллам.

«ПОВІСТЬ ВРЕМЕННИХ ЛІТ» ПАМ'ЯТКА ДАВНЬОРУСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

«Хлебніковський список» – літописний звід середини **XVI** ст. Віднайдений у **XIX** ст. серед рукописів купця Хлебнікова, звідки й назва. Створений, вірогідно, в Острозі, а в **XVII** ст. за часів Петра Могили в Києво-Печерській лаврі були відновлені й додані до літопису втрачені сторінки. «Хлебніковський список» – це перший пам'ятник, у якому автором «Повісті временних літ» названо Нестора.